

23 Μαγτίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/σής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΑΚΗ ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ CERTIORARI ΚΑΙ/Η PROHIBITION,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ ΑΡ. 76/91 ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 8/3/91 ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ.

(Αρ. Αίτησης 32/92).

Προνομακά Διατάγματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώρηση αίτησης για έκδοση διαταγμάτων, certiorari για ακύρωση αποφάσεων του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας που εκδόθηκαν εκ συμφώνου στις 2.6.88 και 4.7.90, και prohibition για να απαγορευθεί η εκδίκαση από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας δύο ειδοποιήσεων πτωχεύσεως που εκδόθηκαν σε εκτέλεση των πιο πάνω αποφάσεων — Δεν αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση ή συζητήσιμο θέμα ούτε καταδείχθηκαν εξαιρετικές περιστάσεις — Ύπαρξη εναλλακτικού ένδικου μέσου — Καθυστέρηση στην καταχώρηση της αίτησης - Η αίτηση απορρίφθηκε.

Ο αιτητής ζήτησε άδεια για καταχώρηση αίτησης για την έκδοση διατάγματος certiorari για την ακύρωση δύο αποφάσεων του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, που εκδόθηκαν εναντίον του και υπέρ της εταιρείας Αδελφοί Πούλλου Λτδ, στις 2.6.88 για ποσό ΛΚ1.250 και στις 4.7.90 για ποσό ΛΚ1.445, πλέον τόκους και έξοδα, αντίστοιχα. Ζήτησε επίσης άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση διατάγματος prohibition με το οποίο να απαγορεύεται η εκδίκαση από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας δύο ειδοποιήσεων πτωχεύσεως εναντίον του, που εκδόθηκαν από την πιο πάνω εταιρεία σαν αποτέλεσμα της μη πληρωμής από τον αιτητή των δύο πιο πάνω αποφάσεων. Οι δύο πιο πάνω αποφάσεις είχαν εκδοθεί εκ συμφώνου, η πρώτη με τη συγκατάθεση του δικηγόρου του αιτητή και η δεύτερη με τη συγκατάθεση του ίδιου του αιτητή, ο οποίος είχε εμφανισθεί αυτοπροσώπως. Ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι και οι δύο αποφάσεις ήταν άκυρες, διότι στην μεν πρώτη ο δικηγόρος του είχε ενεργήσει αντίθετα με τις οδηγίες του, ενώ στην δεύτερη ο αιτητής είχε δώσει την συγκατάθεσή του για την έκδοση της απόφασης σαν αποτέλεσμα "πλέρσης" που είχε ασκηθεί εναντίον του από τους ενάγοντες και το Δικαστή.

Αποφασίσθηκε ότι:

Τα γεγονότα όπως τα επικαλείτο ο αιτητής δεν θεμελιώναν εκ πρώτης όψεως υπόθεση ούτε φανέρωναν την ύπαρξη οποιουδήποτε

5 τε θέματος για συζήτηση με την έννοια που η νομολογία έχει απο-
 δώσει στους πιο πάνω όρους, που αποτελούν απαραίτητη προϋπό-
 θεση για την παραχώρηση της αιτούμενης άδειας. Επιπλέον δεν
 είχαν καταδειχθεί οποιεσδήποτε εξαιρετικές περιστάσεις που να
 δικαιολογούν την υιοθέτηση της διαδικασίας έκδοσης προνομα-
 10 κών διαταγμάτων σε περιπτώσεις όπως αυτή, όπου υπήρχε το
 εναλλακτικό ένδικο μέσο της διεκδίκησης της ακύρωσης των δια-
 στικτών αποφάσεων με αγωγή ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστη-
 ρίου. Πέραν τούτου είχε υπάρξει αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην
 καταχώρηση της αίτησης.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- Sidnell v. Wilson [1966] 1 All E.R. 681.*
- 15 *Land Securities plc v. Receiver for the Metropolitan Police District [1983] 2 All E.R. 254.*
- Re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250.*
- R. v. Epping and Harlow General Commissioners, [1983] 3 All E.R. 257.*
- R. v. Chief Constable of Merseyside Police, [1986] 1 All E.R. 257.*
- 20 *R. v. Secretary of State for the Home Department, [1986] 1 All E.R. 717.*
- Ανθίμου, (1991) 1 Α.Α.Δ. 41.*
- Iacovidou v. Christophi, (1985) 1 C.L.R. 533.*
- Re Smith (1989) 1 C.L.R. 416.*
- 25 *Re Aeroporos (1988) 1 C.L.R. 302.*

Αίτηση.

Αίτηση για άδεια προς καταχώρηση αίτησης για έκδοση
 διαταγμάτων certiorari και prohibition αναφορικά με την
 Ειδοποίηση Πτωχεύσεως Αρ. 76/9 ημερ. 8.3.91 του Επαρ-
 30 χιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας.

Ο αιτητής παρουσιάσθη αυτοπροσώπως.

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την Αίτησή του αυτή ο Αιτητής επικαλείται τη δικαιοδοσία του Ανώτατου Δικαστηρίου κάτω από το άρθρο 155.4 του Συντάγματος και ζητά άδεια για την έκδοση των ακόλουθων προνομιακών διαταγμάτων: 5

1. Διάταγμα της φύσεως Certiorari για τη μεταφορά στο Ανώτατο Δικαστήριο και την ακύρωση-

(α) της απόφασης ημερομηνίας 2 Ιουνίου 1988 την οποία το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας εξέδωσε στην αγωγή αρ. 4737/86 υπέρ των Α/φών Πούλλου Λτδ και εναντίον του Αιτητή για ποσό £1.250,00 πλέον τόκους και έξοδα· και 10

(β) της απόφασης ημερομηνίας 4 Ιουλίου 1990 την οποία το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας εξέδωσε στην αγωγή αρ. 3194/90 υπέρ των Α/φών Πούλλου Λτδ και εναντίον του Αιτητή ως εναγομένου αρ. 1 για ποσό £1.445,00 πλέον τόκους και έξοδα. 15

2. Διάταγμα της φύσεως Prohibition με το οποίο να απαγορεύεται η εκδίκαση από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας των ακόλουθων Ειδοποιήσεων Πτωχεύσεως που εκδόθηκαν κατόπιν αιτήσεως των Α/φών Πούλλου Λτδ στις 8 Μαρτίου 1991:- 20

(α) Αίτηση αρ. 76/91 εναντίον του Στέλιου Μιχαηλίδη, υιού του Αιτητή, και

(β) Αίτηση αρ. 77/91 εναντίον του Αιτητή. 25

Ο Αιτητής υπέγραψε και προωθεί την παρούσα Αίτηση αυτοπροσώπως, χωρίς τη βοήθεια δικηγόρου.

Στην ένορκη δήλωση που καταχώρησε για υποστήριξη της Αίτησής του ο Αιτητής ισχυρίζεται ότι η απόφαση στην αγωγή αρ. 4736/86 εκδόθηκε στην απουσία του, αλλά στην παρουσία και με τη σύμφωνη γνώμη του δικηγόρου του ο οποίος ενήργησε επί του προκειμένου εναντίον των 30

- οδηγιών του Αιτητή. Επειδή ο Αιτητής αρνήθηκε να πληρώσει το εξ αποφάσεως χρέος του, οι δανειστές του Α/φοί Πούλλου Λτδ καταχώρησαν εναντίον του την Αίτηση Πτωχεύσεως αρ. 30/89. Ο Αιτητής ισχυρίζεται ακόμα ότι
- 5 το Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη την ένσταση που καταχώρησε και δεν του επέτρεψε να αντεξετάσει τους δανειστές του. Εξαναγκάστηκε, ως εκ τούτου, να υπογράψει γραμμάτιο προς όφελος τους για το ποσό της απόφασης με εγγυητή τον υιό του Στέλιο Μιχαηλίδη, το οποίο αργότερα αρ-
- 10 νήθηκε να πληρώσει στην ολότητά του. Ακολούθησε η καταχώρηση εναντίον του και εναντίον του εγγυητή του της αγωγής αρ. 3194/90 στην οποία εμφανίστηκε στο Δικαστήριο αυτοπροσώπως στις 4 Ιουλίου 1990 και συμφώνησε να εκδοθεί απόφαση εναντίον του για τα ποσά που έχω
- 15 ήδη αναφέρει. Εν τούτοις, ο Αιτητής δε θεωρεί την απόφαση αυτή έγκυρη γιατί, όπως ισχυρίζεται, η συγκατάθεσή του για την έκδοσή της δόθηκε ως αποτέλεσμα "πίεσης" που ασκήθηκε εναντίον του από τους δανειστές του και το Δικαστή που την εξέδωσε. Η διαδικασία των Ειδοποιήσεων Πτωχεύσεως που αποτελεί το αντικείμενο των αιτου-
- 20 μένων διαταγμάτων της φύσεως Prohibition άρχισε τόσο εναντίον του Αιτητή όσο και εναντίον του εγγυητή του ως αποτέλεσμα της παράλειψής τους να πληρώσουν το εξ αποφάσεως χρέος τους στην πιο πάνω αγωγή αρ. 3194/90.
- 25 Με βάση τους πιο πάνω ισχυρισμούς του ο Αιτητής εισηγείται ότι η εκ συμφώνου απόφαση στην αγωγή αρ. 4736/86 εκδόθηκε εναντίον του κατά παράβαση του άρθρου 30 του Συντάγματος. Άκυρη είναι επίσης και η μεταγενέστερη εκ συμφώνου απόφαση που εκδόθηκε στην
- 30 αγωγή 3194/90 εφόσο σχετίζεται άμεσα με την αγωγή αρ. 4736/86 και εφόσο η συγκατάθεση που έδωσε για την έκδοσή της δεν ήταν θεληματική. Δεν υπάρχει, ως εκ τούτου, έγκυρο εξ αποφάσεως χρέος για να θεμελιώσει τις αιτήσεις αρ. 76/91 και 77/91 για την έκδοση Ειδοποιήσεων
- 35 Πτωχεύσεως εναντίον του ιδίου και του Στέλιου Μιχαηλίδη αντίστοιχα.

Η Αίτηση του παρόντα Αιτητή στο βαθμό που αφορά δικαστικές διαδικασίες εναντίον του Στέλιου Μιχαηλίδη,

είναι απαράδεκτη και απορρίπτεται εφόσο το πρόσωπο αυτό δεν είναι διάδικος στην παρούσα διαδικασία. Απαράδεκτη είναι και η Αίτηση στο βαθμό που αφορά τις δικαστικές διαδικασίες εναντίον του ίδιου του Αιτητή ο οποίος δε νομιμοποιείται στην έκδοση της αιτούμενης 5
 άδειας τόσο για λόγους ουσίας όσο και για λόγους διαδικαστικούς.

Εν πρώτοις θα πρέπει να αναφέρω ότι τα γεγονότα όπως τα επικαλείται ο Αιτητής δε θεμελιώνουν "εκ πρώτης όψεως υπόθεση" ούτε φανερώνουν την ύπαρξη 10
 οποιουδήποτε "θέματος για συζήτηση" με την έννοια που η Αγγλική* όσο και η Κυπριακή** νομολογία έχουν αποδώσει στους πιο πάνω όρους οι οποίοι αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις για την παραχώρηση άδειας για την έκδοση των αιτούμενων προνομιακών διαταγμάτων. 15

Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω, συντρέχουν άλλοι δυο λόγοι καθένας από τους οποίους είναι από μόνος του αρκετός για να εμποδίσει την έκδοση της αιτούμενης άδειας.

Εκείνο που ουσιαστικά επιδιώκει ο Αιτητής είναι να ακυρώσει δυο διαδοχικές δικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν εκ συμφώνου εναντίον του στις αγωγές 4736/86 και 3194/90. Επιτυγχάνοντας την ακύρωση της δεύτερης αυτής απόφασης η Ειδοποίηση Πτώχευσης εναντίον του παραμένει χωρίς το πραγματικό της υπόβαθρο. Κατ' αρχή η ακύρωση δικαστικής απόφασης που εκδίδεται σε κάποια 25
 αγωγή κατόπιν συμφωνίας των διαδίκων εμπίπτει στη δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου και μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αστικής δίχης. Προσφέρεται, επομένως, στον Αιτητή το διαζευκτικό ένδικο μέσο της πολιτικής αγωγής, το οποίο ο Αιτητής δεν επέλεξε να ακολουθήσει ούτε και δίδει οποιουσδήποτε λόγους για το ότι 30

* *Sidnell v. Wilson and Others* [1966] 1 All E.R. 681 και *Land Securities plc v. Receiver for the Metropolitan Police District* [1983] 2 All E.R. 254.

** *In Re Kakos* (1985) 1 C.L.R. 250.

επέλεξε να ακολουθήσει τη διαδικασία κάτω από το άρθρο 155.4 του Συντάγματος.

- Σε περιπτώσεις ύπαρξης άλλου ένδικου μέσου, διαζευκτικού της διαδικασίας κάτω από το άρθρο 155.4 του Συντάγματος, η νομολογία επιβάλλει στον Αιτητή την υποχρέωση είτε να επιλέξει το προσφερόμενο διαζευκτικό ένδικο μέσο, είτε να αποδείξει ότι υπάρχουν εξαιρετικές περιστάσεις που δικαιολογούν την από μέρους του υιοθέτηση της διαδικασίας έκδοσης ενός ή περισσότερων προνομιακών διαταγμάτων. Σχετικές επί του προκειμένου είναι οι Αγγλικές υποθέσεις *R. v. Epping and Harlow General Commissioners*, [1983] 3 All E.R. 257, *R. v. Chief Constable of Merseyside Police*, [1986] 1 All E.R. 257, και *R. v. Secretary of State for the Home Department*, [1986] 1 All E.R. 717, οι οποίες υιοθετήθηκαν από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Ανθίμου* (1991) 1 Α.Α.Δ. 41. Στην παρούσα υπόθεση ο Αιτητής δεν επικαλείται οποιοσδήποτε εξαιρετικές περιστάσεις που να δικαιολογούν παρέκκλιση από το συνήθη κανόνα που επιβάλλει τη χρήση των διαζευκτικών ενδίκων μέσων που προσφέρονται στην κάθε περίπτωση.

- Ο τελευταίος λόγος για τον οποίο η Αίτηση αυτή πρέπει να απορριφθεί αφορά την καθυστέρηση στο χρόνο της καταχώρησής της. Η έκδοση των αιτουμένων διαταγμάτων εμπίπτει στη σφαίρα της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου. Έχει δε καθιερωθεί από τη νομολογία ότι η αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην υποβολή της αίτησης συνιστά λόγο άρνησης του Δικαστηρίου να εκδώσει διάταγμα της φύσεως *Certiorari*. Σχετική επί του προκειμένου είναι η υπόθεση *Nina P. Iacovidou v. Manolis Christophi*, (1985) 1 C.L.R. 533, και *In Re Smith* (1989) 1 C.L.R. 416.

- Κατά την ημέρα της Κυπριακής Ανεξαρτησίας στην Αγγλία βρισκόταν σε ισχύ ο θεσμός 4(2) του Κανόνα 59 των Κανόνων του Αγγλικού Ανωτάτου Δικαστηρίου ο οποίος καθόριζε ότι η αίτηση για έκδοση διατάγματος της φύσεως *Certiorari* για την μεταφορά στο Ανώτατο Δικαστήριο και ακύρωση δικαστικών αποφάσεων και διαταγ-

μάτων πρέπει να υποβάλλεται το αργότερο εντός 6 μηνών από την ημερομηνία της έκδοσής τους. Στην απουσία οποιωνδήποτε Κυπριακών Διαδικαστικών Κανόνων επί του προκειμένου, έχει επικρατήσει η πρακτική να υιοθετείται διαδικασία ταυτόσημη ή παραπλήσια εκείνης που έχουν καθιερώσει οι Αγγλικοί Κανόνες όπως ίσχυαν τον Αύγουστο του 1960. Σχετικές επί του προκειμένου είναι οι υποθέσεις *In Re Aegoragos and Others*, (1988) 1 C.L.R. 302, και *In Re Smith* (ανωτέρω). Στην παρούσα περίπτωση οι δικαστικές αποφάσεις αναφορικά με τις οποίες επιδιώκεται η έκδοση διατάγματος *Certiorari* έχουν εκδοθεί στις 2 Ιουλίου 1988 και στις 4 Ιουλίου 1990 αντίστοιχα, ενώ η Αίτηση έχει υποβληθεί στις 26 Φεβρουαρίου 1992. Καμιά δικαιολογία δεν έχει δοθεί για την υπερβολική καθυστέρηση στην υποβολή της Αίτησης η οποία παραμένει ανατιολόγητη.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους και για τον καθένα απ' αυτούς χωριστά, η Αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.